

การใช้กลวิธีการจัดการดูแลการเรียนรู้ด้วยตนเอง เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ

Use of Self-management Strategies to Develop English Writing Skills

อาภาภรณ์ จินดาประเสริฐ (Apaporn Chindaprasirt)*

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของการใช้กลวิธีการจัดการดูแลการเรียนรู้ด้วยตนเองในการพัฒนาทักษะการเขียนและความสามารถในการควบคุมดูแลกระบวนการในการเรียนของตนเอง ปัญหาในการจัดการดูแลการเรียนรู้ด้วยตนเอง ปัญหาในการเขียนจดหมายธุรกิจภาษาอังกฤษของนักศึกษา และความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับการจัดการดูแลการเรียนรู้ด้วยตนเอง ผลการวิจัยพบว่าคะแนนเฉลี่ยของงานเขียนก่อนและหลังการฝึก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนในการประเมินผลงานโดยกลุ่มตัวอย่างและโดยผู้วิจัยพบว่า ความแตกต่างในการประเมินผลงานจากงานเขียนชิ้นสุดท้ายต่ำกว่าจากงานเขียนชิ้นแรก ในส่วนของปัญหาสามารถสรุปได้เป็น 4 ประเด็นหลักคือ การขาดความรู้พื้นฐานทางภาษาอังกฤษที่เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน การขาดความชำนาญและประสบการณ์ในด้านกระบวนการเขียน การขาดความรู้และประสบการณ์ในการจัดการดูแลการเรียนรู้ด้วยตนเอง และระยะเวลาในการฝึก ภายหลังจากการฝึกกลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็นว่าการฝึกการจัดการดูแลการเรียนรู้ด้วยตนเองในวิชาการเขียนภาษาอังกฤษ เป็นสิ่งที่ดีและมีประโยชน์

Abstract

The purposes of this research were: to study the effectiveness of the use of self-management strategies to develop English writing skills and the capability to self-monitor the learning process; to investigate problems in using self-management strategies and in writing English business correspondence; and to investigate the attitudes of the subjects towards the use of self-management strategies. The results show that the difference in the means of the pre-writing scores and the post-writing scores was statistically significant at the 0.5 level. Comparison of the differences of the scores evaluated by the subjects and the researcher showed that the total difference in score evaluation from the last piece of writing was lower than that of the first piece of writing. The problems found were attributed to four major causes: lack of English knowledge appropriate to the subjects' level; lack of expertise and experience in the writing process; lack of knowledge and experience in managing their own learning; and duration of the training. With respect to the students' attitudes all of them agreed that the training of these strategies are very good and useful.

คำสำคัญ: กลวิธีการจัดการดูแลการเรียนรู้ด้วยตนเอง ความรู้เกี่ยวกับกระบวนการเรียน

Key words: Self-management strategies, Metacognitive knowledge

บทนำ

ในลักษณะสังคมข่าวสารที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง แต่การพัฒนาทักษะการเขียนเป็นสิ่งที่มักจะเป็นปัญหา และทำลายความสามารถของผู้เรียนเป็นอย่างมาก เพราะการเขียนเป็นทักษะที่ต้องใช้ความพยายามและเวลาในการฝึกฝน ทั้งรูปแบบของการจัดเรียงความคิดและการเรียบเรียงภาษา ผู้เรียนต้องได้รับการเรียนรู้โครงสร้างไวยากรณ์ กฎเกณฑ์การใช้รูปแบบของภาษาที่เหมาะสมกับสถานการณ์การสื่อสาร แต่ผู้เรียนมักจะไม่ค่อยมีโอกาสเพียงพอที่จะพัฒนาความสามารถดังกล่าวเพราะการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมและมัธยมส่วนใหญ่จะไม่เน้นการฝึกเขียน นอกจากนี้ ลักษณะการเรียนการสอนการเขียนภาษาอังกฤษที่ผู้เรียนมีประสบการณ์มาส่วนใหญ่จะไม่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนเกี่ยวข้องและมีบทบาทในการจัดการดูแลการเขียนของตนเอง ผู้สอนจะเป็นผู้กำหนดทุกอย่างในชั้นเรียน ตั้งแต่วางแผนการเรียน กำหนดกิจกรรม วิธีการเรียน ตรวจสอบดูแลความก้าวหน้าในการเรียน ให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อให้ผู้เรียนนำไปปรับปรุงแก้ไขข้อผิดพลาด หรือข้อบกพร่องทางการเขียนที่ปรากฏในชั้นเรียน จนกระทั่งประเมินผลงานเขียนของผู้เรียน ซึ่งผู้เรียนแทบจะไม่มีส่วนร่วมในขั้นตอนเหล่านี้เลย ลักษณะการเรียนการสอนเช่นนี้ไม่เอื้อให้ผู้เรียนเกิดแรงกระตุ้นที่จะเรียนรู้ และไม่เกิดความพยายามที่จะพัฒนาความสามารถทางการเขียนของตนให้ดีขึ้น

ในระยะหลังนักวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาหลายท่าน (Brookfield, 1985; Dickinson, 1987; Oxford, 1990; Wenden, 1991; Kellogg, 1994) ได้แสดงความเห็นว่า การสอนการเขียนภาษาต่างประเทศให้มีประสิทธิภาพผู้เรียนต้องได้รับข้อมูลที่เป็นความรู้เกี่ยวกับกระบวนการเรียน (Metacognitive knowledge) และได้รับการฝึกให้เกิดความสามารถที่จะจัดการดูแลการเรียนด้วยตนเอง ซึ่งประกอบด้วยกลวิธีหลัก 3 ประการ คือ การวางแผน การกำกับดูแลความก้าวหน้าด้วยตนเอง และการประเมินผลด้วยตนเอง

Oxford (1990) แสดงความเห็นว่าเป็นที่เมื่อผู้เรียนได้รับการฝึกและมีความสามารถในการใช้กลวิธีการจัดการดูแลด้วยตนเอง ผู้เรียนจะเข้าใจถึงบทบาทของตนเอง เกิดความมั่นใจว่าตนเองมีศักยภาพที่จะดูแลความก้าวหน้าในการเรียนของตนเองได้ และจะมีส่วนร่วมและเกิดความรับผิดชอบต่อการเรียนของตนเอง ทักษะคิดและพฤติกรรมกรเรียนในลักษณะนี้ย่อมทำให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะการเขียนให้ดียิ่งขึ้น นอกจากนี้ การที่ผู้เรียนได้เรียนรู้กระบวนการเรียนที่มีประสิทธิภาพ จะทำให้ผู้เรียนสามารถใช้ขั้นตอนเหล่านี้ในการพัฒนาทักษะการเขียนของตนเองต่อไปเมื่อเรียนจบหลักสูตร และยังเป็นการช่วยแบ่งเบาภาระของผู้สอนในการตรวจสอบดูแลความก้าวหน้าในการเรียนของผู้เรียนได้ในระดับหนึ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในชั้นเรียนที่มีผู้เรียนจำนวนมาก

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. ผู้เรียนเขียนงานชิ้นแรกหลังจากเรียนวิธีการและขั้นตอนในการเขียนจดหมายธุรกิจ แต่ก่อนที่ผู้วิจัยจะทำการแนะนำกลวิธีการจัดการดูแลการเรียนรู้ด้วยตนเอง ผู้วิจัยให้เจ้าของภาษาชาวอังกฤษและชาวอเมริกันเป็นผู้ตรวจภาษาและให้คะแนนการเขียน โดยให้ประเมินในลักษณะภาพรวม (holistic scoring) คำนึงถึงความสามารถในการสื่อความ การเรียบเรียงความคิด การใช้คำศัพท์และสำนวนที่ถูกต้องเหมาะสม ความถูกต้องทางไวยากรณ์ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการสะกดคำ

2. ผู้วิจัยดำเนินการฝึกการใช้กลวิธีการจัดการดูแลการเรียนด้วยตนเอง โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

- 2.1 แนะนำผู้เรียนให้รู้จักกลวิธีการจัดการดูแลการเรียนด้วยตนเองซึ่งประกอบด้วยกลวิธีหลัก 3 อย่าง (Wenden, 1991) คือ

การวางแผน ผู้เรียนต้องรู้จักกำหนด **วัตถุประสงค์ของตนเองในการที่จะเรียน** คิดหาวิธีที่จะทำให้บรรลุถึงวัตถุประสงค์ (task analysis) ซึ่งจะทำการโดยการตรวจสอบประเด็นหลักของงานที่จะต้องทำ คิดหา

กลวิธีการเรียนที่เหมาะสมกับงานนั้น การวางแผนในแต่ละส่วน แต่ละลำดับตลอดจนการคิดถึงความรู้ทางภาษาที่จำเป็นที่จะต้องนำมาใช้ในการทำงานชิ้นนั้น

การกำกับและดูแลความก้าวหน้าด้วยตนเอง ผู้เรียนต้องรู้จักประเมินความรู้และทักษะของตนเอง และตระหนักถึงจุดอ่อนหรือข้อบกพร่องที่มีพยายามวิเคราะห์หาสาเหตุ วิธีแก้ไขปรับปรุง และดำเนินการแก้ไขปรับปรุงสิ่งที่เป็นจุดอ่อนหรือข้อบกพร่องดังกล่าว ผู้วิจัยแนะนำแบบกำกับดูแลความก้าวหน้าในการเขียนด้วยตนเองให้กับผู้เรียน อธิบายรายละเอียดวิธีการตอบคำถาม และชี้แจงถึงวัตถุประสงค์ ความจำเป็น และประโยชน์ในการกำกับดูแลความก้าวหน้าด้วยตนเอง

การประเมินผลด้วยตนเอง ผู้เรียนต้องพิจารณาถึงผลของความพยายามในการเรียน ผลของความสามารถในการทำงาน โดยผู้วิจัยอธิบายถึงหลักเกณฑ์ในการประเมินงานเขียน (Writing Profile) เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจและมีความมั่นใจในการประเมินผลงานการเขียนด้วยตนเอง เมื่อผู้เรียนทราบถึงระดับความสามารถในการทำงานของตนเอง และเข้าใจถึงลักษณะของงานเขียนที่ดีแล้ว จะสามารถพัฒนาผลงานของตนเองให้ดียิ่งขึ้นได้

2.2 จัดให้ผู้เรียนได้ฝึกทำกิจกรรมที่จะพัฒนาทักษะย่อยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเขียนจดหมายธุรกิจ โดยเริ่มจากการฝึกทำกิจกรรมในลักษณะควบคุม เพื่อให้ผู้เรียนได้มุ่งความสนใจไปที่ประเด็นย่อยทีละอย่างจนกระทั่งเกิดความชำนาญและตระหนักถึงความสำคัญของประเด็นต่าง ๆ ในการที่จะเขียนจดหมายธุรกิจให้มีประสิทธิภาพและสามารถใช้เป็นแนวทางเพื่อนำไปสู่การเขียนจดหมายธุรกิจด้วยตนเอง

2.3 จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถในการระบุข้อผิดพลาดหรือสิ่งที่เป็นปัญหาในการเขียนด้วยตนเอง ในการแก้ไขสิ่งที่พบข้อผิดพลาด ในการประเมินผลงานโดยเปรียบเทียบกับตัวอย่างที่ถูกต้อง และคำนึงถึงหลักเกณฑ์ในการประเมินงานเขียน

2.4 หลังจากที่จัดการฝึกทักษะย่อยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนจดหมายธุรกิจแต่ละประเภท

ผู้วิจัยให้ผู้เรียนเขียนจดหมายธุรกิจซึ่งเป็นงานชิ้นสุดท้ายในแต่ละบทเรียน โดยกำหนดสถานการณ์ให้เป็นจำนวน 4 ครั้ง ในครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 ให้ผู้เรียนตรวจสอบหาข้อผิดพลาดหรือประเด็นที่ไม่มั่นใจด้วยตนเอง ในครั้งที่ 3 และครั้งที่ 4 ให้ผู้เรียนแลกเปลี่ยนงานกันตรวจ หลังจากนั้นเจ้าของงานตรวจแก้ไขด้วยตนเอง แล้วกรอรายละเอียดในแบบกำกับดูแลความก้าวหน้าด้วยตนเองเพื่อให้ผู้เรียนตระหนักถึงข้อผิดพลาดหรือสิ่งที่เป็นปัญหาได้อย่างชัดเจน โดยมีผู้วิจัยคอยให้คำแนะนำและช่วยแก้ไขปัญหาก

2.5 ผู้วิจัยให้ตัวอย่างงานเขียนที่ถูกต้อง และให้ผู้เรียนเปรียบเทียบกับงานเขียนของตนเองและทำการแก้ไขปรับปรุงงานเขียนของตนเองให้ดีขึ้น

2.6 ให้ผู้เรียนประเมินผลงานร่างสุดท้ายด้วยตนเอง โดยคำนึงถึงหลักเกณฑ์ที่ให้ไว้ในแบบประเมินผลงานของตนเอง เพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสพิจารณาไตร่ตรองถึงระดับของผลงานที่ตนเองเขียน

2.7 ให้ผู้เรียนคิดหาวิธีการแก้ไขปรับปรุงข้อผิดพลาดหรือสิ่งที่เป็นปัญหาโดยคำนึงถึงลำดับความสำคัญของประเด็นที่ควรแก้ไข และดำเนินการแก้ไขปรับปรุงโดยให้ผู้เรียนกรอกข้อความในแบบการทากิจกรรมซ่อมเสริม (Remedial Activities Chart) ซึ่งเป็นรายละเอียดเกี่ยวกับประเด็นที่เป็นปัญหา วิธีการหรือกิจกรรมที่ทำเพื่อแก้ไขปรับปรุง และข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการทำกิจกรรมนั้น ๆ เช่น ความก้าวหน้าในการแก้ไขปัญหา สิ่งที่เป็นอุปสรรคในการทำกิจกรรม เป็นต้น ผู้วิจัยให้ผู้เรียนส่งแบบการทากิจกรรมซ่อมเสริมพร้อมกับงานที่ทำรวมทั้งแบบกำกับดูแลความก้าวหน้าด้วยตนเองและแบบประเมินผลงานการเขียนด้วยตนเองให้ผู้วิจัยทุกครั้ง หลังจากทำงานเขียนชิ้นสุดท้ายของแต่ละบท

2.8 ผู้วิจัยตรวจงานเขียนร่างสุดท้าย Hopkins และ Tribble (1989) แนะนำว่าผู้สอนควรตรวจงานเขียนของผู้เรียนหลังจากที่ผู้เรียนได้ทำการแก้ไข ปรับปรุง ทบทวนดูโดยละเอียดถี่ถ้วนแล้ว และวัตถุประสงค์ของการตรวจก็เพื่อที่จะให้กำลังใจและชมเชยในสิ่งที่ทำได้ดีแล้ว เพื่อให้ผู้สอนได้มั่นใจว่าผู้เรียนเข้าใจถึงกระบวนการในการเขียนตั้งแต่การวางแผน การเขียนร่าง การทบทวนดูข้อผิดพลาดหรือข้อบกพร่อง

และการเขียนงานร่างสุดท้าย และเพื่อให้มั่นใจว่าผู้เรียนเข้าใจถึงแบบแผนของงานเขียน (Conventions) และลักษณะของภาษา (Linguistic Features) ที่เหมาะสมกับงานชนิดนั้น ในการให้ข้อมูลกับผู้เรียน (Feedback) Wenden (1991) แนะนำว่าข้อมูลที่ให้ควรจะเป็นข้อมูลในลักษณะสร้างสรรค์ ซึ่งช่วยตอบปัญหาของผู้เรียนให้ความกระจ่างในสิ่งที่ผู้เรียนไม่มั่นใจ ให้แนวทางหรือตั้งเป็นคำถามให้ผู้เรียนได้พิจารณา

2.9 สิ่งที่ต้องคำนึงควบคู่ไปกับการฝึกคือการสร้างทัศนคติที่ถูกต้อง Wenden (1991) ระบุว่าการศึกษาที่ผู้เรียนจะใช้กลวิธีการจัดการดูแลการเรียนรู้ด้วยตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น ผู้เรียนต้องเข้าใจบทบาทของตนเองและมีความต้องการที่จะจัดการดูแลการเรียนรู้ด้วยตนเอง ผู้เรียนต้องมีความมั่นใจว่าตนเองสามารถจัดการดูแลการเรียนรู้ด้วยตนเองได้ ผู้วิจัยจัดให้มีการอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาในการเขียน ในการตรวจสอบดูแลความก้าวหน้าของตนเอง ในการประเมินผลงานของตนเอง ผู้วิจัยแนะนำแนวทางและวิธีการแก้ไขปัญหาล่าช้าทุกครั้งหลังจากที่ผู้เรียนทำงานเขียนชิ้นสุดท้ายของแต่ละบท เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจกระบวนการเขียนได้ชัดเจนขึ้น และเข้าใจถึงความสำคัญและความจำเป็น และเกิดความมั่นใจในการควบคุมดูแลการเรียนรู้ของตนเอง นอกจากนั้นผู้วิจัยได้จัดให้มีแรงเสริมในการจัดการดูแลการเรียนรู้ด้วยตนเองด้วยการให้คะแนน คำชมเชย ให้กำลังใจ เพื่อเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นที่จะจัดการดูแลการเรียนรู้ด้วยตนเอง

3. หลังจากสิ้นสุดการฝึกแล้ว ผู้วิจัยให้ผู้เรียนเขียนงานชิ้นสุดท้าย และนำไปให้ผู้ตรวจภาษา 2 คนเดิมที่ตรวจงานเขียนชิ้นแรก โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนเหมือนเดิม จากนั้นนำคะแนนมาเปรียบเทียบกับคะแนนจากงานเขียนชิ้นแรกและวิเคราะห์ข้อมูล

4. นำแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้กลวิธีการจัดการดูแลการเรียนรู้ด้วยตนเองที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้ผู้เรียนตอบหลังจากทำการฝึกสิ้นสุดลงแล้ว จากนั้นนำไปวิเคราะห์ข้อมูลทั้งในเชิงปริมาณและเนื้อหา

5. ผู้วิจัยทำการบันทึกข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์ของการทำวิจัยครั้งนี้ตลอดการทดลอง เช่น ความสามารถของผู้เรียนทั้งในด้านทักษะการเขียน และการควบคุมดูแลกระบวนการเขียนด้วยตนเอง ปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการฝึก ความร่วมมือของผู้เรียน ทัศนคติ ข้อมูลที่ได้จากบันทึกนั้นนอกจากจะใช้สนับสนุนข้อมูลที่ได้จากเครื่องมืออื่น ๆ ยังใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนและการฝึกตลอดภาคการศึกษา

ผลการวิจัย

การพัฒนาทักษะการเขียน ผลการเปรียบเทียบคะแนนการเขียนก่อน ($\bar{X}=11.83$) และหลัง ($\bar{X}=16.20$) การฝึกชี้ให้เห็นว่า หลังการฝึกผู้เรียนมีความสามารถทางการเขียนจดหมายธุรกิจดีขึ้นด้วยคะแนนที่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($t=2.1$) ในส่วนของผู้วิจัยพบว่าโดยเฉลี่ยคุณภาพของงานเขียนร่างสุดท้ายของผู้เรียนที่ได้รับการฝึกสื่อความในประเด็นหลักได้ครบถ้วน มีความพยายามในการเรียบเรียงลำดับเค้าโครงความคิด มีข้อผิดพลาดไวยากรณ์ การสะกดคำ การใช้เครื่องหมายวรรคตอนน้อยลงอย่างเห็นได้ชัด ถึงแม้ว่าการใช้คำศัพท์สำนวนยังไม่สละสลวยดีนัก แต่ทั้งหมดนี้ก็ทำให้การตรวจงานเขียนของผู้เรียนเป็นสิ่งที่ง่ายขึ้นและผู้สอนไม่ต้องเสียเวลามากกับการแก้ไขข้อผิดพลาดพื้นฐาน ซึ่งเป็นสิ่งที่มีประโยชน์ต่อผู้เรียนน้อยที่สุดเพราะผู้เรียนมักจะไม่เข้าใจและไม่เอาใจใส่สิ่งที่ผู้สอนแก้ไขให้ (Dickinson, 1987)

การพัฒนาความสามารถในการควบคุมดูแลกระบวนการเรียน ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนในการประเมินผลงานชิ้นแรกและชิ้นสุดท้ายในระหว่างการทดลองโดยกลุ่มตัวอย่าง และโดยผู้วิจัยแสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างมีความสามารถในการประเมินผลงานดีขึ้นนอกจากนั้นจากปัญหาที่กลุ่มตัวอย่างระบุในเรื่องของการเขียนจดหมายธุรกิจ การกำกับดูแลความก้าวหน้าด้วยตนเอง การประเมินผลงานด้วยตนเองแสดงให้เห็นว่าผู้เรียนตระหนักและเข้าใจถึงปัญหาและข้อบกพร่องของตนเอง ในช่วงท้ายของการทดลอง การเลือกทำกิจกรรมเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องเป็นไปอย่าง

มีประสิทธิภาพแสดงให้เห็นถึงความตั้งใจและเวลาที่ให้กับการทำกิจกรรมเหล่านั้น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ยังแสดงความเห็นว่าการทำกิจกรรมเพื่อแก้ไขข้อบกพร่องช่วยให้เรียนรู้ในประเด็นที่เป็นปัญหา และได้ความรู้เพิ่มเติมในส่วนที่คิดว่าเข้าใจดีแล้ว ข้อมูลทั้งหมดที่กล่าวมานี้ชี้ให้เห็นว่าผู้เรียนสามารถใช้ขั้นตอนต่าง ๆ ที่ถูกต้องในการเรียนเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพของกระบวนการเรียน ซึ่งนำไปสู่ความสามารถในการใช้ภาษาตามที่ต้องการ

ปัญหาในการเขียนและการจัดการดูแลการเรียนรู้ด้วยตนเอง ปัญหาที่ผู้วิจัยรวบรวมจากเครื่องมือต่าง ๆ ตลอดเวลาการทดลองสามารถสรุปได้เป็น 4 ประเด็นหลัก ดังต่อไปนี้

1. การขาดความรู้พื้นฐานทางภาษาอังกฤษที่เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน Dickinson (1987) ได้แสดงความเห็นว่าการจัดการดูแลการเรียนรู้ด้วยตนเองในเรื่องของงานเขียนนั้นเหมาะสมกับผู้เรียนที่อยู่ในระดับค่อนข้างสูง เพราะผู้เรียนต้องมีความรู้ความเข้าใจในด้านเนื้อหาพอสมควรซึ่งหมายถึงว่าสำหรับการเขียนผู้เรียนควรจะมีความรู้เกี่ยวกับกลไกในการเขียน ซึ่งประกอบด้วยความรู้พื้นฐานทางไวยากรณ์ การสะกดคำ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน รวมถึงรูปแบบของงานเขียนที่เหมาะสมกับประเภทของงาน แต่ในการฝึกครั้งนี้กลุ่มตัวอย่างหลายคนยังขาดความรู้พื้นฐานทางภาษาอังกฤษที่จำเป็นเหล่านี้ จึงทำให้เกิดปัญหาในการที่จะจัดการดูแลการเรียนรู้ด้วยตนเอง

2. การขาดความชำนาญและประสบการณ์ในด้านกระบวนการเขียน ในการที่ผู้เรียนจะสามารถดูแลการเขียนด้วยตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้เรียนควรมีประสบการณ์และได้รับการฝึกฝนเกี่ยวกับขั้นตอนต่าง ๆ ในกระบวนการเขียนมาพอสมควร Rivers และ Temperley (1978) กล่าวว่า ในการจะให้เกิดความชำนาญในทักษะทางภาษาที่ต้องการนั้น ผู้เรียนจำเป็นต้องมีความรู้พื้นฐานที่จำเป็นและผ่านขั้นตอนของการฝึกใช้ความรู้เหล่านั้น สำหรับในการฝึกครั้งนี้ผู้วิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างหลายคนยังขาดความชำนาญในขั้นตอนของกระบวนการเขียน ทั้งการกำหนดเค้าโครง

การเขียนร่างแรก และโดยเฉพาะอย่างยิ่งการทบทวนแก้ไขงานเขียนร่างแรกซึ่งเป็นปัญหาในช่วงต้นของการฝึก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้เรียนไม่ได้รับการฝึกฝนในเรื่องเหล่านี้เท่าที่ควรจะเป็น

3. การขาดความรู้และประสบการณ์ในการจัดการดูแลการเรียนรู้ด้วยตนเอง กลุ่มประชากรทั้งหมดที่ได้รับการฝึกในครั้งนี้รายงานว่าไม่เคยใช้กลวิธีการจัดการดูแลการเรียนรู้ด้วยตนเองมาก่อน ดังนั้นผู้เรียนจึงคุ้นเคยกับการเรียนที่ผู้สอนเป็นศูนย์กลาง ผู้เรียนขาดความคุ้นเคยและความชำนาญในการทำกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อจัดการดูแลการเรียนรู้ด้วยตนเอง ทำให้เกิดปัญหาหลายอย่างในช่วงต้นของการฝึกซึ่งเป็นเรื่องปกติในการที่จะเปลี่ยนแปลงความเคยชินหรือประสบการณ์ในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ในช่วงหลังของการฝึก เมื่อกลุ่มตัวอย่างเริ่มคุ้นเคยและเข้าใจถึงวิธีการต่าง ๆ ที่จะจัดการดูแลการเรียนรู้ด้วยตนเอง ปัญหาที่ค่อย ๆ น้อยลง

4. เวลาในการฝึก สืบเนื่องจากปัญหาที่กล่าวมาแล้ว ทำให้ต้องการเวลาในการฝึกนานพอสมควรเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความชำนาญในการจัดการดูแลการเรียนรู้ด้วยตนเอง ในการฝึกครั้งนี้ผู้วิจัยใช้เวลาทั้งหมด 15 อาทิตย์ อาทิตย์ละ 2 ครั้ง (ครั้งละ 1 ชั่วโมง) ซึ่งผู้วิจัยต้องสอนให้ครอบคลุมเนื้อหาของการเขียนจดหมายธุรกิจพร้อมกันไปกับการฝึกการจัดการดูแลการเรียนรู้ เวลาในการฝึกจึงค่อนข้างจำกัด และสามารถให้ผู้เรียนทำการตรวจสอบดูแลแก้ไขงานเขียนของตนเองได้เพียง 4 ครั้ง จากการสอบถามผู้เรียนถึงจำนวนครั้งที่เหมาะสมสำหรับการฝึกให้เกิดความชำนาญในการจัดการดูแลการเรียนรู้ด้วยตนเอง ปรากฏว่าร้อยละ 68 ของผู้เรียนมีความเห็นว่าการฝึก 4 ครั้งไม่พอให้เกิดความชำนาญ ส่วนใหญ่ระบุว่าควรให้มีการฝึก 6-10 ครั้ง ผู้วิจัยก็มีความเห็นตรงกับผู้เรียนในประเด็นนี้ เพราะผู้วิจัยน่าจะจะมีโอกาสได้ให้คำแนะนำแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ปรับเปลี่ยนความคิดความเชื่อของผู้เรียนให้ถูกต้องชัดเจนได้มากยิ่งขึ้น

ความคิดเห็นของผู้เรียนต่อการจัดการดูแลการเรียนรู้ด้วยตนเอง หลังจากการฝึก ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นว่าควรให้มีการฝึกการจัดการดูแลการเรียนรู้

ด้วยตนเองในวิชาการเขียนภาษาอังกฤษในระดับมากที่สุด เพราะเป็นสิ่งที่มีความหมาย ช่วยพัฒนาทักษะการเขียน สามารถนำไปใช้กับงานเขียนอื่น ๆ ต่อไปได้ และผู้เรียน ยังแสดงความเห็นว่าตนเองมีความรับผิดชอบต่อการจัดการดูแลการเรียนรู้ด้วยตนเองในระดับมาก แต่มีความสามารถในการจัดการดูแลการเรียนรู้ในระดับปานกลาง

การอภิปรายผล

ผู้วิจัยพบว่าสิ่งที่ทำให้การฝึกประสบความสำเร็จ เพื่อให้เกิดประโยชน์ตามที่กล่าวมาแล้ว ผู้สอน จำเป็นที่จะต้องพิจารณา ถึงองค์ประกอบต่อไปนี้

การปลูกฝังความคิดเห็นที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเรียน เป็นการเตรียมความพร้อมทางด้านความคิด ความรู้สึก (Psychological Preparation) นักวิจัยหลาย ท่านที่ได้ทำการศึกษากลับมาเกี่ยวกับการฝึกผู้เรียนให้รู้จัก ควบคุมดูแลการเรียนรู้ด้วยตนเอง (Wenden, 1987; Cohen, 1990; Oxford, 1990; O'Mally และ Chamot, 1990) ต่างลงความเห็นว่า ความคิดเห็น และความเชื่อของผู้เรียนเกี่ยวกับการเรียนมีอิทธิพลเป็น อย่างยิ่งต่อความสำเร็จในการเรียนรู้ จึงเป็นหน้าที่หลัก ของผู้สอนที่จะต้องสร้างความเห็นที่ถูกต้องและ แก้ไขความเชื่อที่ผู้เรียนได้สะสมมาจากประสบการณ์ การเรียนในอดีต โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องบทบาทของ ผู้เรียน การเปลี่ยนแปลงความคิดและความเชื่อเหล่านี้ เป็นสิ่งซึ่งผู้สอนต้องใช้ความพยายามในการชี้แจง ทำความเข้าใจ สร้างความมั่นใจ และให้กำลังใจ เพราะ เป็นสิ่งใหม่ซึ่งผู้เรียนไม่เคยทำมาก่อน และเหมือนกับการเพิ่มภาระให้กับผู้เรียน ดังนั้นผู้เรียนบางคนอาจ จะเกิดความรู้สึกต่อต้าน การที่จะทำให้ผู้เรียนยอมรับ ความคิดเหล่านี้ได้ ผู้สอนต้องแสดงให้เห็นถึง ประโยชน์ โดยการอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ก่อนที่จะทำการฝึกและค่อย ๆ ชี้ถึงความก้าวหน้าที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน ซึ่งในการทดลองครั้งนี้ผู้วิจัยได้จัดให้มีการอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทั้งก่อนการฝึก และทุกครั้งหลังจากที่ผู้เรียนทำงานเขียนชิ้นสุดท้ายของแต่ละบท

การเตรียมความพร้อมเพื่อให้เกิดความ

สามารถในการจัดการดูแลการเรียนรู้ด้วยตนเอง เป็น การเตรียมความพร้อมทางด้านวิธีการ (Methodological Preparation) Dickinson (1987) ให้ความเห็นว่า การที่จะให้ผู้เรียนจัดการดูแลการเรียนรู้ด้วยตนเองได้ นอกจากผู้เรียนจะต้องมีเจตคติที่ถูกต้องเกี่ยวกับการ เรียนแล้ว ผู้เรียนยังต้องได้รับการให้ความรู้ที่จำเป็น และการฝึกปฏิบัติให้เกิดความชำนาญ เพื่อให้ผู้เรียน เกิดความพร้อมในการจัดการดูแลการเรียนรู้ด้วยตนเอง ผู้วิจัยจึงจัดการแนะนำกลวิธีหลักในการจัดการดูแล การเรียน และจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้พัฒนาความ สามารถในการใช้กลวิธีเหล่านั้นตลอดการฝึก

การที่ผู้สอนมีความเข้าใจในบทบาทของ ตนเอง Oxford (1990) แนะนำว่าหน้าที่ที่สำคัญ อย่างหนึ่งของผู้สอน คือ การฝึกผู้เรียนให้รู้จักเรียนรู้ ด้วยตนเองอย่างมีประสิทธิภาพและส่งเสริมให้ผู้เรียน มีความสามารถที่จะพึ่งตนเองได้ ในช่วงต้นของการฝึก ผู้สอนจะต้องให้ความช่วยเหลือในลักษณะต่าง ๆ เช่น การทำให้ดูเป็นตัวอย่าง การให้ข้อมูลที่จำเป็น ช่วยชี้แจง แก้ไขเมื่อเกิดปัญหาหรือมีอุปสรรคในแต่ละขั้นตอนที่ฝึก ไม่ใช่จะให้ผู้เรียนทำด้วยตนเองตั้งแต่เริ่มฝึก ผู้สอนต้อง รู้จักดำเนินการอย่างรอบคอบและค่อยเป็นค่อยไป โดยการลดความช่วยเหลือจากผู้สอนและเพิ่มความรับผิดชอบของผู้เรียนทีละน้อย

ในเรื่องของการให้ข้อมูลย้อนกลับ Segal และ Pavlik (1996) แนะนำว่าผู้สอนควรจะให้ข้อมูล ย้อนกลับในเชิงสร้างสรรค์ให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ข้อมูลย้อนกลับควรจะเป็นลักษณะของการตั้งเป็นคำถาม ชี้แจงสิ่งที่ผู้เรียนสงสัยหรือเป็นปัญหา ให้แนวทางในการแก้ไขแทนที่จะเป็นการแก้ไขข้อผิดพลาดลงไปในงาน เขียนของผู้เรียนโดยผู้สอนซึ่งไม่ค่อยเกิดประโยชน์กับ ผู้เรียนนัก (Cohen, 1990) นอกจากนั้นผู้วิจัยยังให้ ความสำคัญในเรื่องของการให้ข้อมูลเกี่ยวกับเนื้อหา การสื่อความ การเรียบเรียง การใช้คำศัพท์สำนวน นอกจากการให้ข้อมูลในเรื่องของกลไกการเขียน เช่น โครงสร้างไวยากรณ์ การสะกดคำ เครื่องหมายวรรคตอน ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนได้พิจารณางานเขียนของตนเองได้ ครอบคลุมการ

การสร้างแรงจูงใจภายนอก เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นที่จะจัดการดูแลการเรียนรู้ด้วยตนเอง ผู้วิจัยจึงให้คะแนนสำหรับกิจกรรมต่าง ๆ ที่ผู้เรียนทำเพื่อฝึกให้เกิดความชำนาญในการจัดการดูแลการเรียนรู้ ซึ่งผู้วิจัยพบว่าเป็นสิ่งที่ได้ผลดีมาก เพราะอย่างไรก็ตามผู้เรียนก็ยังให้ความสำคัญกับคะแนนที่จะได้รับและเอาใจใส่ที่จะทำให้ดี การได้คะแนนก็เปรียบเสมือนรางวัลสำหรับความพยายามและภาระความรับผิดชอบที่เพิ่มขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปปฏิบัติ

1.1 ควรจัดให้มีการฝึกการใช้กลวิธีการจัดการดูแลการเรียนรู้ด้วยตนเองในวิชาภาษาอังกฤษ พื้นฐานตั้งแต่ชั้นปีที่หนึ่ง ในช่วงต้นอาจจะยังไม่ต้องให้ผู้เรียนรับผิดชอบดูแลตนเองทั้งหมด แต่เป็นการแนะนำการปลูกฝังความคิดความเชื่อที่ถูกต้องเกี่ยวกับบทบาทของผู้เรียนและกระบวนการเรียน การฝึกควรจะทำเป็นอย่างต่อเนื่องจนกระทั่งชั้นปีที่สี่ เพื่อให้เกิดความชำนาญและจะยังสามารถจัดการดูแลการเรียนรู้ของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไปหลังจากจบการศึกษาแล้ว

1.2 ผู้สอนควรติดตามดูแลผลการใช้กลวิธีการจัดการดูแลการเรียนรู้ด้วยตนเองในระยะยาว เพื่อศึกษาถึงปัญหา วิเคราะห์สาเหตุ และหาวิธีการปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้การใช้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

1.3 ควรเน้นการฝึกทักษะทางการเขียนให้มากขึ้น โดยเริ่มตั้งแต่ในวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ความชำนาญในด้านการเขียนให้เหมาะสมกับระดับที่ควรจะเป็น

1.4 ควรจัดให้มีกลุ่มผู้ที่สนใจฝึกทักษะการเขียน ช่วยกันตรวจแก้ไข ให้คำแนะนำ โดยมีอาจารย์ประจำกลุ่มเป็นผู้ให้คำปรึกษา

1.5 ควรจัดให้มีแบบฝึกสำเร็จรูปเพื่อฝึกทักษะทางการเขียน โดยสอดแทรกการฝึกการจัดการดูแลการเรียนรู้ด้วยตนเองไว้ในศูนย์การเรียนรู้แบบพึ่งตนเอง เพื่อให้ผู้เรียนได้ไปฝึกทำโดยสะดวก

1.6 ควรมีการฝึกปฏิบัติให้ผู้สอนเห็นถึงความสำคัญของการฝึกกลวิธีการจัดการดูแลการเรียนรู้ด้วยตนเอง และมีความสามารถที่จะฝึกให้กับผู้เรียนต่อไปได้

1.7 ควรจัดให้มีการทำงานเป็นกลุ่มบ้างในการฝึก เพื่อที่ผู้เรียนจะได้เกิดการเรียนรู้ร่วมกัน (Cooperative Learning) ซึ่งเป็นลักษณะทางการเรียนที่เหมาะสมกับประสบการณ์ในการเรียนและพื้นฐานนิสัยของผู้เรียนชาวไทย

1.8 ควรคำนึงถึงเรื่องเวลาในการฝึก เพราะการฝึกกลวิธีการจัดการดูแลการเรียนรู้ด้วยตนเอง เป็นสิ่งซึ่งใช้เวลาพอสมควร ดังนั้นผู้ฝึกจึงต้องพิจารณาให้พอเหมาะกับเนื้อหาของวิชาและเวลาที่มี

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัย

2.1 ควรศึกษาถึงการสร้างแบบฝึกสำเร็จรูปเพื่อพัฒนาทักษะทางการเขียน โดยสอดแทรกการฝึกการจัดการดูแลการเรียนรู้ด้วยตนเองในระดับต่าง ๆ

2.2 ควรศึกษาถึงประสิทธิภาพของการใช้กลวิธีการจัดการดูแลการเรียนรู้ด้วยตนเองในการพัฒนาทักษะการเขียนเมื่อทำการฝึกในระยะยาว เพราะทักษะทางการเขียนเป็นสิ่งที่ต้องใช้เวลาในการฝึก

2.3 ควรศึกษาถึงวิธีการที่จะฝึกผู้สอนให้มีความเข้าใจที่ถูกต้องต่อบทบาทของผู้เรียนและผู้สอน ให้เห็นถึงความสำคัญของการจัดการดูแลการเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้เรียน และมีความสามารถที่จะฝึกผู้เรียนได้

2.4 ควรศึกษาถึงประสิทธิภาพของการใช้วิธีการจัดการดูแลการเรียนรู้ด้วยตนเองในการพัฒนาทักษะการเขียน โดยใช้วิธีการเรียนรู้ด้วยตนเองในศูนย์การเรียนรู้แบบพึ่งตนเอง

2.5 ควรศึกษาถึงประสิทธิภาพของวิธีการที่ผู้เรียนใช้ในการแก้ไขปรับปรุงข้อผิดพลาดทางการเขียนด้วยตนเอง

เอกสารอ้างอิง

- Brookfield, S. 1985. Self-directed learning: A critical review of research. In S. Brookfield (ed.). **Self-directed learning: from theory to practice**. San Francisco: Jossey-Bass Inc.
- Cohen, A.D. 1990. **Language learning: Insights for learners, teachers, and researchers**. Boston: Heinle & Heinle.
- Dickinson, L. 1987. **Self-instruction in language learning**. Cambridge: Cambridge University Press.
- Hopkins, A. and Tribble, C. 1989. **Perspectives**. London: Longman.
- Kellogg, R.T. 1994. **The Psychology of writing**. New York: Oxford.
- O'Malley, J.M. and Chamot, A.U. 1990. **Learning strategies in second Language acquisition**. New York: Cambridge University Press.
- Oxford, R. 1990. **Language learning strategies: What every teacher should know**. Boston: Heinle & Heinle.
- Rivers, W. and Temperley, 1978. **A practical guide to the teaching of English as a second or foreign language**. Oxford: Oxford University Press.
- Rubin, J. 1987. Learner strategies: Theoretical assumptions, research, history, and typology. In A. Wenden and J. Rubin (eds.), **Learner strategies in language learning**. Englewood Cliffs, NJ: Prentice-Hall.
- Segal, M.K. and Pavilik, C. 1996. **Interaction two: A writing process book**. 3rd ed. Singapore: McGraw-Hill.
- Wenden, A. 1987. Conceptual Background and utility. In A. Wenden and J. Rubin (eds.), **Learner strategies in language learning**. Englewood Cliffs, NJ: Prentice-Hall.
- Wenden, A. 1991. **Learner strategies for learner autonomy**. London: Prentice-Hall.